

El nou sistema de finançament de Catalunya

Per què és un sistema acceptable?

1. Les bases del finançament de l'EAC

1.1 El model de finançament contingut en l'Estatut de 2006 no és el model d'Esquerra. L'acord de finançament assolit és molt menys del que es podria haver obtingut si l'Estatut del 30 de setembre de 2005 no hagués estat retallat per Artur Mas el 21 de gener de 2006.

1.2. El model d'Esquerra és, doncs, el contingut en el projecte aprovat, en el seu dia, pel Parlament de Catalunya: el concert econòmic cooperatiu. Un model fonamentat en una sobirania fiscal plena de Catalunya (en el marc de les harmonitzacions europees), una relació d'estricta bilateralitat amb l'Estat i la disposició del nostre país a contribuir a la solidaritat interterritorial amb la resta de comunitats de l'Estat.

1.3. El sistema de finançament acordat el 15 de juliol es produeix en un marc de negociació bilateral entre el Govern de Catalunya i el de l'Estat, asimètric (l'Estat ha tingut una capacitat molt més gran que Catalunya per desequilibrar la negociació en favor dels seus postulats) i generalitzable (el resultat final s'havia d'inscriure dins d'un sistema de règim comú, configurable en forma de LOFCA). Aquest era el marc de negociació establert per l'EAC.

1.4. Així les coses, l'acord assolit al juliol és el millor acord possible amb l'EAC pactat entre Mas i Zapatero.

1.5. Era d'esperar que la força política que, des de Catalunya, fou la principal responsable de les renúncies financeres en el procés estatutari, CiU, pretengués ara plantejar objeccions a l'acord de finançament, en un intent de disfressar les febleses de l'Estatut que, en el seu moment, va acceptar i impulsar. Sorprèn, no obstant, el nivell de manipulació i manca d'ajustament a la realitat aplicat en els arguments emprats.

2. Les bases del nou model

2.1. El nou model desenvolupa l'Estatut en la seva potencialitat, en tots els seus preceptes (veure detall en l'apartat 5 i l'annex 2).

2.2. L'acord no és una revisió periòdica més del model: representa un canvi qualitatiu important, un canvi de fons respecte del model actual, que introdueix criteris de major justícia distributiva en el sistema i enceta la relació bilateral de Catalunya amb el govern de l'Estat. Els principals elements d'aquest canvi són:

- Els recursos per càpita de Catalunya se situaran, per primera vegada, per sobre de la mitjana de les comunitats autònomes.
- El sistema d'anivellament permetrà que una part dels impostos que els catalans paguen per sobre de la mitjana reverteixi en més recursos per a la Generalitat i, per tant, en uns millors serveis per als ciutadans.
- El model conté alguns elements de bilateralitat: la negociació ha estat de govern a govern; Catalunya fixa la seva contribució a la solidaritat i reforça el finançament de competències específiques.

2.3. El model entrarà en vigor el 2009 i des del primer any d'aplicació Catalunya quedarà per sobre de la mitjana en recursos per habitant. L'aportació addicional que realitza el govern de l'Estat es durà a terme de forma gradual: el 70% el 2009, el 85% el 2010 i el 100% el 2011. També existeix una garantia per tal que aquesta dotació s'incrementi un 30% l'any 2012. Es tracta d'una millora addicional dels resultats fruit de la negociació.

2.4. El nou model també és molt més transparent que l'anterior. El funcionament del principal fons de solidaritat del sistema, el fons de garantia dels serveis bàsics, permet visualitzar quines comunitats autònomes hi aporten recursos i quines en reben. Aquest mecanisme, doncs, fa explícita la solidaritat interterritorial, fet que permet acabar amb l'opacitat que havia caracteritzat el model vigent fins ara.

3. Els resultats assolits

3.1. L'aplicació del model aportarà l'any 2012 uns guanys de 3.687 milions d'euros en valor actual i de 4.028 milions d'euros en valor corrent en un escenari prudent de variació en els propers anys (un increment del 3% del ingressos tributaris de l'Estat). Es garanteixen així el 3.800 milions que ERC havia situat com a límit inferior per donar el sí a l'acord.

Els guanys del canvi de sistema són efectius, però, des del primer any de la seva aplicació (2009).

Quadre 1. Projectió dels guanys vinculats al nou model de finançament
Milions d'euros constants d'acord amb les previsions de liquidació de l'any 2009

	2009	2010	2011	2012
Recursos derivats del canvi de model general	1.595	1.912	2.229	2.863
Nous recursos tributaris	121	241	241	241
Total recursos nou model general de finançament	14.934	15.371	15.688	16.321
€ per càpita (població ajustada)	2.048	2.108	2.152	2.239
Índex (mitjana CA = 100)	102,6%	103,4%	104,2%	105,6%
Finançament competències específiques (1)	435	460	543	583
Recursos totals model (general + competències específiques)	15.369	15.831	16.231	16.904
Guanys (en euros constants de 2009)	2.151	2.613	3.013	3.687
Guanys (escenari creixement ITE 3%) (2)	2.151	2.692	3.196	4.028

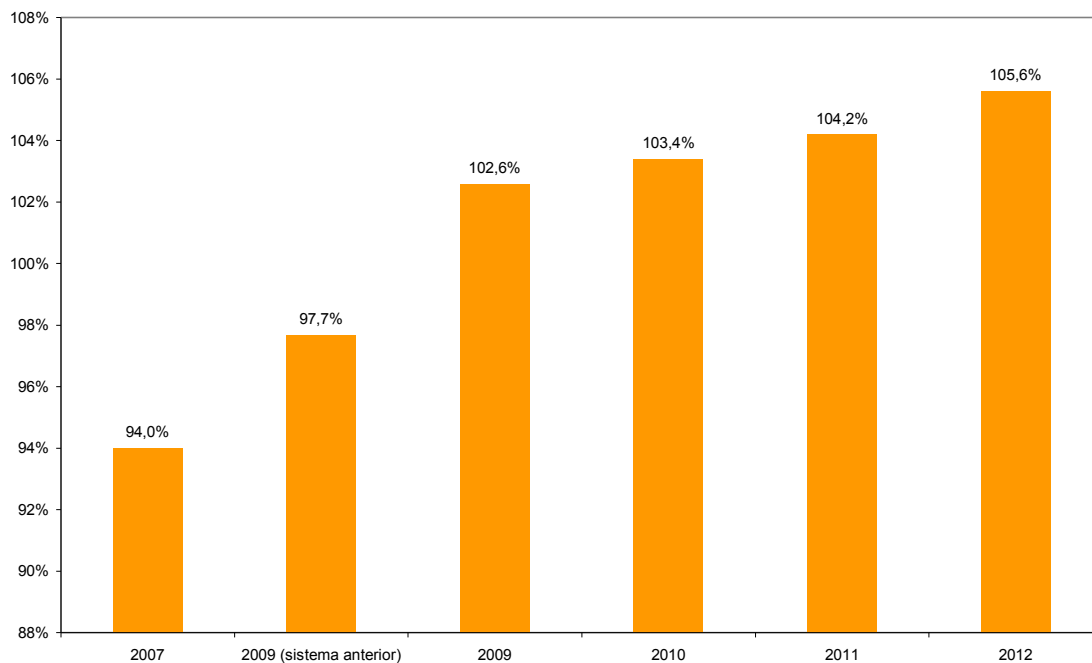
(1) Inclou competències de mossos d'esquadra, presons, transport metropolità i rodalies

(2) ITE = Índex de variació dels Ingressos Tributaris de l'Estat

3.2. Per primer cop en 30 anys s'elimina la percepció de recursos per càpita discriminatòria envers Catalunya (calculada a partir del quocient obtingut entre el finançament total de cada CA i la població ajustada), de manera que al 2009 estarem per sobre del 102% (amb el 100% corresponents a la mitjana de les CCAA de règim comú) i al 2012 garantim estar al 105,6% de rànquing.

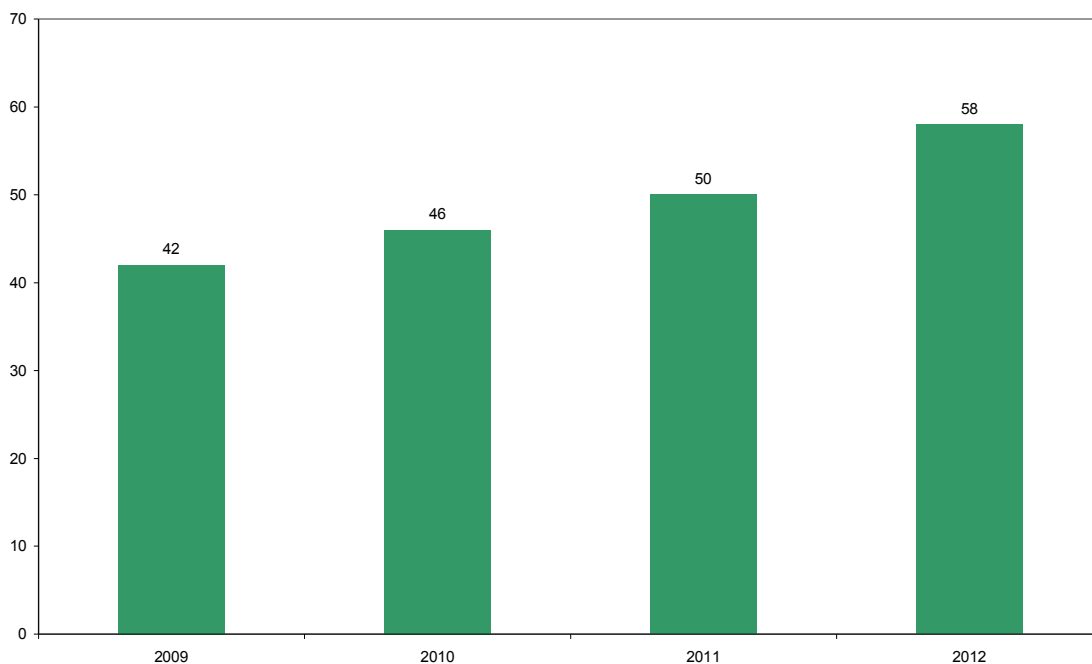
Cal remarcar que aquest nivell de recursos s'assoleix sense tenir en compte el recursos destinats a competències específiques (és a dir, amb els recursos generals del sistema de finançament) i en homogeneïtat de competències.

Gràfic 1. Recursos per càpita (Total CA = 100)

3.2. El sistema de finançament general incorpora, per a Catalunya i altres comunitats autònomes amb més d'un idioma oficial, recursos per a la normalització lingüística, que en el nostre cas assoliran els 58 M€ l'any 2012.

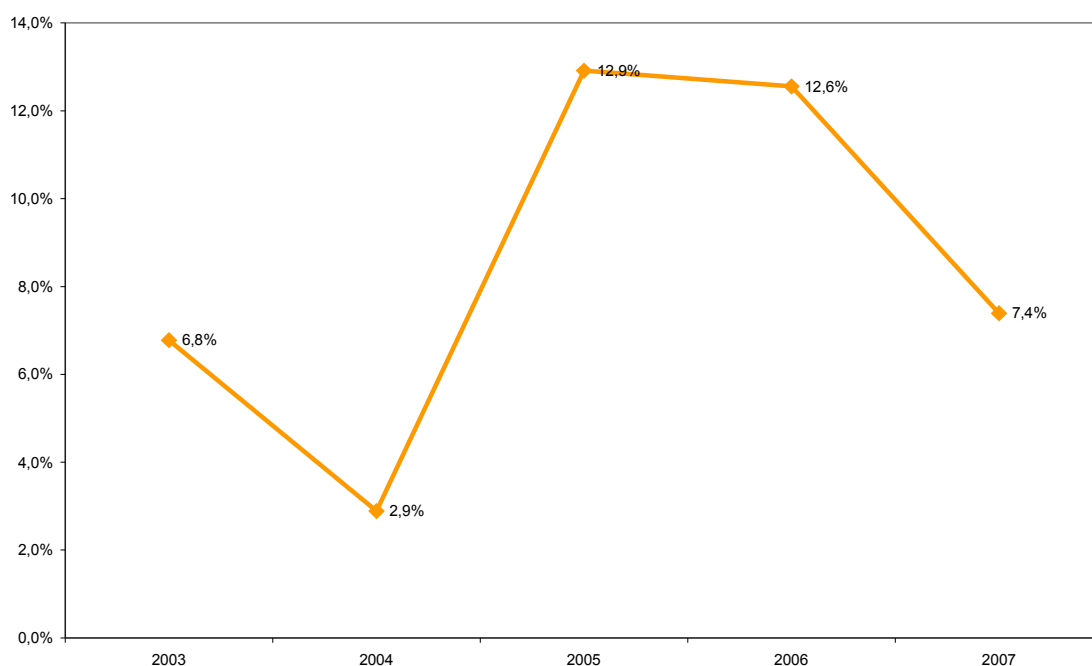
**Gràfic 2. Recursos per a normalització lingüística. Catalunya
Milions d'euros**

3.3. Les estimacions dels resultats dels sistema tenen una elevada fiabilitat:

- L'acord de finançament, com tots els anteriors, estima els seus guanys, després del primer exercici de la seva aplicació, a partir de determinades hipòtesis sobre l'evolució de l'economia i, per tant, de la recaptació tributària derivada, com no podia ser d'una altra forma tractant-se d'un acord a 5 anys.
- El text del CPFF estableix (p. 23) una clàusula de garantia final del sistema per al 2012: "En la liquidación del 2012 se garantiza que el importe de los recursos adicionales incluidos los Fondos de Convergencia, será un 30% superior al resultado del total de los incorporados en 2009, que se liquidarán en 2011".
- Les estimacions del rendiment del nou model estan fetes sobre hipòtesis prudents i, per tant, tenen un elevat grau de fiabilitat: els resultats financers esperats del nou model han estat calculats en una hipòtesi de creixement econòmic molt feble, amb una forquilla de creixement dels ingressos tributaris estatals (ITE) entre el 0 i el 3% anuals. Com a referència, en el període 2003-2007 el creixement acumulatiu anual dels ITE va ser del 8,4%, amb uns creixements particularment intensos en la darrera part del període (veure gràfic 3).

Gràfic 3. Increment anual dels ingressos tributaris de l'Estat (ITE) (2003-2007)

Font: Ministerio de Economía y Hacienda

4. El model redueix sensiblement el dèficit fiscal

4.1. Amb la plena aplicació de les previsions financeres contingudes en l'EAC, la millora del saldo fiscal de Catalunya amb l'Estat es produeix per una doble via: el sensible increment de la inversió estatal respecte la tendència inversora històrica de l'Estat al nostre país, derivada de l'aplicació de la disposició addicional tercera de l'EAC (entre 1.385 i 1.989 milions d'euros al 2012); i d'altra banda, la millora de recursos aportada per la reforma del sistema de finançament (incloent-hi les millores per a les competències específiques), que situarien el guany total net, al 2012, entre 3.667 i 4.028 milions d'euros.

4.2. Com a resultat de l'aplicació del desenvolupament de les previsions financeres contingudes en l'Estatut d'Autonomia de 2006 (EAC), el dèficit fiscal de Catalunya en relació amb l'Estat es pot reduir, l'any 2012, entre un 29,3% i un 38,2%, d'acord amb els diferents criteris de determinació del dèficit fiscal i diverses hipòtesis sobre l'evolució dels ingressos tributaris estatals al llarg del període 2009-2012.

4.3. En qualsevol cas, la reducció serà substancial a partir del primer any de vigència del model (2009), en el que la previsió de reducció del dèficit fiscal es situaria entre el 22,3% i el 26,2%.

4.4. D'acord amb aquestes estimacions, els resultats assolits per la negociació amb l'Estat del sistema financer derivat de l'EAC permetrà reduir el dèficit fiscal de Catalunya des dels nivells actuals del 6,6%-9,0% del PIB català (segons s'apliqui el criteri del flux benefici o el monetari, respectivament) fins el 4,1%-6,4% del PIB (d'acord amb els mateixos criteris, respectivament).

5. El nou model compleix totalment l'EAC

5.1. El model acordat compleix íntegrament els punts essencials del títol VI de l'Estatut de 2006, especialment pel que fa a la configuració de la cistella d'impostos, l'establiment de l'anivellament parcial, l'ordinalitat i la capacitat normativa sobre els impostos.

5.2. No obstant això, en alguns àmbits s'ha posat en qüestió el grau d'ajustament de l'acord assolit en relació, especialment, a alguns preceptes estatutaris que s'analitzen sistemàticament en el següent quadre.

El que diu l'EAC	Compliment en l'Acord
<p>ATRIBUCIONS DE LA COMISSIÓ MIXTA D'AFERS ECONÒMICS I FISCALS</p> <p>Article 201.3 El desenvolupament d'aquest títol correspon a la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat.</p>	<p>El model acordat ha estat negociat entre els governs de la Generalitat i de l'Estat, la seva aplicació definitiva s'acordarà en el marc de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals i conté elements fonamentals de bilateralitat. El nou mecanisme d'anivellament permet que Catalunya estableixi la contribució a la solidaritat d'acord amb els criteris que fixa l'Estatut amb independència de la posició relativa de la resta de comunitats autònomes. La Comissió Mixta serà també l'organisme encarregat d'acordar el finançament vinculat a les competències específiques, que es consolidarà anualment en el fons de suficiència.</p> <p>Tanmateix, es podria interpretar que l'Acord hauria necessitat l'aprovació prèvia en la Comissió Mixta, però atès el calendari de la negociació i els resultats assolits aquest sembla un aspecte menor.</p>
<p>NO DISCRIMINACIÓ DE CATALUNYA I EXERCICI DE LA SOLIDARITAT</p> <p>Article 201.4 D'acord amb l'article 138.2 de la Constitució, el finançament de la Generalitat no ha de comportar efectes discriminatoris envers Catalunya respecte a les altres comunitats autònomes. Aquest principi ha de respectar plenament els criteris de solidaritat que enuncia</p>	<p>En el nou acord de finançament els ciutadans de Catalunya rebran, per primera vegada, uns recursos per càpita superiors als de la mitjana de les CCAA de règim comú.</p> <p>Catalunya continuarà sent solidària aportant el 75% dels seus recursos tributaris al fons comú que ha de garantir la igualtat de prestació dels serveis públics fonamentals.</p>

| l'article 206 d'aquest Estatut. |

El que diu l'EAC	Compliment en l'Acord
<p>CAPACITAT NORMATIVA FISCAL</p> <p>Article 203.3</p> <p>En el marc de les competències de l'Estat i de la Unió Europea, l'exercici de la capacitat normativa a què fa referència l'apartat 2 inclou la participació en la fixació del tipus impositiu, les exempcions, les reduccions i les bonificacions sobre la base imposable i les deduccions sobre la quota.</p>	<p>L'acord incrementa la capacitat de decisió de la Generalitat en l'IRPF. Per primera vegada, el govern català podrà fixar el mínim exempt i modificar lliurement la tarifa.</p> <p>Pel que fa a l'IVA, el govern de l'Estat iniciarà els procediments necessaris davant la UE per tal que la Generalitat tingui poder de decisió sobre la fase minorista d'aquest tribut.</p> <p>L'acord del CPFF del 15.07.09 estableix literalment: "En el nuevo Sistema de Financiación, y en el marco que permita la normativa comunitària, por este acuerdo se insta al Gobierno a buscar fórmulas para que las CCAA puedan asumir competencias respecto a la tributación por este impuesto [el IVA] en la fase minorista con destino exclusivo a consumidores finales. (...) es posible trabajar con las instituciones de la Unión Europea para que las normas comunitarias sean más flexibles en cuanto a permitir el ejercicio de la capacidad normativa de las CCAA." (p. 55-56)</p>
<p>CONSORCI TRIBUTARI</p> <p>Article 204.2</p> <p>La gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció dels altres impostos de l'Estat recaptats a Catalunya corresponen a l'Administració tributària de l'Estat, sens perjudici de la delegació que la Generalitat en pugui rebre ni de la col·laboració que es pugui establir especialment quan ho exigeixi la naturalesa del tribut.</p> <p>Per desplegar el que determina el paràgraf anterior, s'ha de constituir, en el termini de dos anys, un consorci, o un ens equivalent, amb participació paritària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de l'Agència Tributària de Catalunya. El Consorci es pot transformar en l'Administració tributària a Catalunya</p>	<p>L'Acord del CPFF reconeix explícitament la col·laboració en matèria d'Administració Tributària i les facultats revisores, en la via administrativa, dels òrgans autonòmics (p. 59-62).</p> <p>No obstant això, el Consorci Tributari és una matèria en la qual caldrà avançar en la Comissió Mixta.</p>

El que diu l'EAC	Compliment en l'Acord
<p>PROPORCIONALITAT ENTRE RECURSOS I CAPACITAT FISCAL</p> <p>Article 206.1 El nivell de recursos financers de què disposi la Generalitat per a finançar els seus serveis i les seves competències s'ha de basar en criteris de necessitats de despesa i ha de tenir en compte la seva capacitat fiscal, entre altres criteris. A aquests efectes, els recursos de la Generalitat són, entre altres, els que deriven dels seus ingressos tributaris, ajustats a l'alça o a la baixa en funció de la seva participació en els mecanismes d'anivellament i de solidaritat.</p>	<p>L'acord estableix que el 25% dels ingressos tributaris de Catalunya correspondran a la Generalitat, que es beneficiarà directament de la contribució fiscal dels catalans. El sistema establert, a més, guanya notablement en transparència, en la mesura que permet visualitzar molt més clarament els fluxos financers de solidaritat entre territoris.</p>
<p>CONTRIBUCIÓ A LA SOLIDARITAT</p> <p>Article 206.3 Els recursos financers de què disposi la Generalitat es poden ajustar perquè el sistema estatal de finançament disposi de recursos suficients per a garantir l'anivellament i la solidaritat a les altres comunitats autònomes, a fi que els serveis d'educació, de sanitat i altres serveis socials essencials de l'estat del benestar prestats pels diferents governs autonòmics puguin assolir nivells similars al conjunt de l'Estat, sempre que portin a terme un esforç fiscal també similar. De la mateixa manera, la Generalitat rep recursos, si escau, dels mecanismes d'anivellament i de solidaritat. Els nivells esmentats són fixats per l'Estat.</p>	<p>L'acord estableix que el 75% de la cistella d'impostos (avaluada en termes de capacitat fiscal normativa, per tal de preservar el major esforç fiscal que puguem realitzar a Catalunya) es destinarà a la solidaritat amb la resta d'autonomies per tal de garantir la igualtat en la prestació dels serveis bàsics (que coincideixen amb els establerts en l'EAC). El sistema establert, a més, guanya notablement en transparència, en la mesura que permet visualitzar molt més clarament els fluxos financers de solidaritat entre territoris.</p>
<p>AVALUACIÓ DEL MODEL</p> <p>Article 206.4 La determinació dels mecanismes d'anivellament i de solidaritat s'ha de fer d'acord amb el principi de transparència, i se n'ha d'avaluar el resultat quinquennalment.</p>	<p>El nou model actualitzarà cada any les seves variables bàsiques, com la població o la capacitat fiscal normativa, i cada cinc anys els paràmetres estructurals.</p>

El que diu l'EAC	Compliment en l'Acord
<p>ORDINALITAT</p> <p>Article 206.5</p> <p>L'Estat ha de garantir que l'aplicació dels mecanismes d'anivellament no alteri en cap cas la posició de Catalunya en l'ordenació de rendes per càpita entre les comunitats autònomes abans de l'anivellament del finançament de la Generalitat.</p>	<p>El principi d'ordinalitat, en la redacció donada per l'article 206.5 de l'EAC, és un dels de més complicada interpretació, atès que el text no parla d'ordenació per capacitats fiscals i recursos per càpita sinó que parla directament de "rendes per càpita".</p> <p>No obstant això, el acord del CPFF parla explícitament de la necessitat de corregir les assignacions a les CCAA "con financiación per càpita inferior a la media o a su capacidad fiscal", funció per a la qual s'estableix el Fondo de Competitividad. En aquest sentit, el paràgraf esmentat per CiU té la funció de garantir que els recursos assignats anualment a aquesta funció no seran inferiors als mecanismes de solidaritat interterritorial, tant dels establerts en el propi sistema de finançament (Fondo de Cooperación) com en la Constitució (Fondo de Compensación Interterritorial).</p> <p>La solució de l'acord se situa per sobre del 105% de la mitjana en percepció, que és un lloc més adient, d'acord amb la seva capacitat fiscal. És a dir, Catalunya estarà en la posició relativa que li correspon d'acord amb el grau d'anivellament establert, independentment de com quedin situades en termes relatius la resta de comunitats</p>

El que diu l'EAC	Compliment en l'Acord
<p>VARIABLES PER A L'ESTIMACIÓ DE LES NECESSITATS DE DESPESA</p> <p>Article 206.6</p> <p>S'ha de tenir en compte, com a variable bàsica per a determinar les necessitats de despesa a què fa referència l'apartat 1, la població, rectificada pels costos diferencials i per variables demogràfiques, en particular per un factor de correcció establert en funció del percentatge de població immigrant. Així mateix, s'han de tenir en compte la densitat de població, la dimensió dels nuclis urbans i la població en situació d'exclusió social.</p>	<p>El nou sistema pren com a referència bàsica per al càlcul de les necessitats de finançament en el bloc de garantia de serveis bàsics, la població (amb un pes del 97%).</p> <p>La variable essencial per al repartiment dels recursos addicionals de l'Estat (amb una ponderació del 75%) és l'increment de població des de l'any base de l'anterior model de finançament, increment que està directament vinculat a l'evolució del fenomen migratori.</p> <p>La incorporació dels costos diferencials (un concepte que no té una interpretació única) es fa mitjançant la incorporació d'algunes variables demogràfiques (densitat, dispersió, la població dependent com a indicador del risc d'exclusió, població sanitària, etc.), algunes d'elles esmentades a l'EAC, i altres variables que ja estaven presents en el sistema anterior (insularitat i superfície).</p>
<p>ACTUALITZACIÓ</p> <p>Article 208</p> <p>1. L'Estat i la Generalitat han d'actualitzar quinquennalment el sistema de finançament, tenint en compte l'evolució del conjunt de recursos públics disponibles i la de les necessitats de despesa de les diferents administracions. Aquesta actualització s'ha d'efectuar sens perjudici del seguiment i, eventualment, la posada al dia de les variables bàsiques emprades per a la determinació dels recursos proporcionats pel sistema de finançament.</p> <p>2. L'actualització a què fa referència l'apartat 1 ha d'ésser aprovada per la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat.</p>	<p>El nou model actualitzarà cada any les seves variables bàsiques, com la població o la capacitat fiscal normativa, i cada cinc anys els paràmetres estructurals.</p> <p>Amb aquesta finalitat el CPFF preveu la creació d'un Comitè Permanent d'Avaluació, un òrgan de caràcter tècnic i consultiu al qual s'assigna la funció "de informar sobre les possibles modificacions que puegan someterse a la consideración del CPFF" sobre l'Acord assolit amb totes les CCAA.</p> <p>L'existència d'aquest òrgan no afecta les funcions establertes per a la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals en l'EAC.</p>

El que diu l'EAC	Compliment en l'Acord
<p>LLEIALTAT INSTITUCIONAL</p> <p>Article 209</p> <p>1. D'acord amb el principi de lleialtat institucional, s'ha de valorar l'impacte financer, positiu o negatiu, que les disposicions generals aprovades per l'Estat tinguin sobre la Generalitat o les aprovades per la Generalitat tinguin sobre l'Estat, en un període de temps determinat, en forma d'una variació de les necessitats de despesa o de la capacitat fiscal, a fi d'establir els mecanismes d'ajustament necessaris.</p> <p>2. Les dues administracions s'han de facilitar mútuament l'accés a la informació estadística i de gestió que sigui necessària per a exercir millor les competències respectives, en un marc de cooperació i transparència.</p>	<p>S'estableix el compromís explícit de l'Estat de garantir que les normes estatals que suposin increment de les despeses o disminució dels ingressos incloguin les valoracions corresponents, amb els efectes que se'n derivin sobre el finançament. A més, es crea un mecanisme d'avaluació quinquennal, per compensar, si escau, l'impacte financer de la legislació estatal.</p> <p>Certament, la pretensió inicial del Govern era tenir un mecanisme més àgil que el quinquennal, però el resultat de la negociació dóna compliment a la previsió estatutària.</p>

El que diu l'EAC	Compliment en l'Acord
<p>COMISSIÓ MIXTA D'AFERS ECONÒMICS I FISCALS</p> <p>Article 210.1 La Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat és l'òrgan bilateral de relació entre l'Administració de l'Estat i la Generalitat en l'àmbit del finançament autonòmic. Li corresponen la concreció, l'aplicació, l'actualització i el seguiment del sistema de finançament, i també la canalització del conjunt de relacions fiscals i financeres de la Generalitat i l'Estat. És integrada per un nombre igual de representants de l'Estat i de la Generalitat. La presidència d'aquesta Comissió Mixta és exercida de manera rotatòria entre les dues parts en torns d'un any.</p> <p>La Comissió adopta el seu reglament intern i de funcionament per acord entre les dues delegacions. La Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat exerceix les seves funcions sens perjudici dels acords subscrits pel Govern de Catalunya en aquesta matèria en institucions i organismes de caràcter multilateral.</p>	<p>L'Estatut atorga uns febles elements de caràcter bilateral a la relació financera entre el govern de l'Estat i la Generalitat, especialment si es compara amb la configuració donada pel Parlament el setembre de 2005. Essencialment es concentren en l'art. 210, que estableix que la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat és l'òrgan bilateral que ha d'acordar, per exemple, aspectes tan importants com la contribució de Catalunya a la solidaritat amb la resta de comunitats autònomes (art. 206.2b).</p> <p>La bilateralitat es manifesta en la negociació, en el contingut i en l'adopció de l'acord. El model acordat ha estat negociat entre els governs de la Generalitat i de l'Estat, la seva aplicació definitiva s'acordarà en el marc de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals i conté elements fonamentals de bilateralitat. El nou mecanisme d'anivellament permet que Catalunya estableixi la contribució a la solidaritat d'acord amb els criteris que fixa l'Estatut amb independència de la posició relativa de la resta de comunitats autònomes. La Comissió Mixta serà també l'organisme encarregat d'acordar el finançament vinculat a les competències específiques, que es consolidarà anualment en el fons de suficiència.</p> <p>Tanmateix es podria interpretar que l'Acord hauria necessitat l'aprovació prèvia en la Comissió Mixta, però atès el calendari de la negociació i els resultats assolits aquest sembla un aspecte menor.</p>

El que diu l'EAC	Compliment en l'Acord
<p>COMISSIÓ MIXTA D'AFERS ECONÒMICS I FISCALS. FUNCIONS</p> <p>Article 210.2</p> <p>Correspon a la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat:</p> <p>a) Acordar l'abast i les condicions de la cessió de tributs de titularitat estatal i, especialment, els percentatges de participació en el rendiment dels tributs estatals cedits parcialment a què fa referència l'article 206, i també fer-ne la revisió quinquennal.</p> <p>b) Acordar la contribució a la solidaritat i als mecanismes d'anivellament a què fa referència l'article 206.</p> <p>c) Establir els mecanismes de col·laboració entre l'Administració tributària de Catalunya i l'Administració tributària de l'Estat als quals fa referència l'article 204, i també els criteris de coordinació i d'harmonització fiscal d'acord amb les característiques o la naturalesa dels tributs cedits.</p> <p>d) Negociar el percentatge de participació de Catalunya en la distribució territorial dels fons estructurals europeus.</p> <p>e) Aplicar els mecanismes d'actualització que estableix l'article 208.</p> <p>f) Acordar la valoració dels traspassos de serveis de l'Estat a la Generalitat.</p> <p>g) Establir els mecanismes de col·laboració entre la Generalitat i l'Administració de l'Estat que siguin necessaris per a l'exercici adequat de les funcions de revisió per la via economicoadministrativa a què fa referència l'article 205.</p> <p>h) Acordar els mecanismes de col·laboració entre la Generalitat i l'Administració General de l'Estat per a l'exercici de les funcions en matèria cadastral a què fa referència l'article 221.</p>	<p>Veure quadre anterior.</p>

El que diu l'EAC	Compliment en l'Acord
<p>COMISSIÓ MIXTA D'AFERS ECONÒMICS I FISCALS. SEGUIMENT DE LA LLEIALTAT INSTITUCIONAL</p> <p>Article 210.3</p> <p>D'acord amb el que estableix l'article 209, la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat ha de proposar les mesures de cooperació necessàries per a garantir l'equilibri del sistema de finançament que estableix aquest títol quan pugui ésser alterat per decisions legislatives estatals o de la Unió Europea.</p>	<p>L'Acord del CPFF crea un mecanisme d'avaluació quinquennal, per compensar, si escau, l'impacte financer de la legislació estatal que té per funció donar cobertura general a totes les CCAA vinculades per l'Acord.</p> <p>Això no obstant, aquesta previsió no s'ha d'entendre en detriment de les capacitats establertes per a la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat.</p>
<p>AVALUACIÓ DE LA NO DISCRIMINACIÓ DE CATALUNYA</p> <p>DA. 4a</p> <p>1. La Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat ha d'elaborar els informes necessaris per a avaluar el compliment del que disposa l'article 201.4.</p> <p>2. Els mecanismes que eventualment s'hagin d'establir per a acomplir el que disposa l'article 201.4 es poden aplicar gradualment fins a assolir l'objectiu.</p>	<p>L'acord estableix un sistema que permet a Catalunya percebre recursos per sobre de la mitjana del conjunt de CCAA de règim comú. No obstant això, les funcions assignades a la Comissió Mixta en aquesta matèria continuen vigents.</p>
<p>CAPACITAT NORMATIVA SOBRE L'IVA EN FASE MINORISTA</p> <p>DA. 11a</p> <p>En el marc de les competències i de la normativa de la Unió Europea, l'Administració General de l'Estat ha de cedir competències normatives sobre l'impost sobre el valor afegit en les operacions efectuades en fase detallista els destinataris de les quals no tinguin la condició d'empresaris o professionals i en la tributació en fase detallista dels productes gravats pels impostos especials de fabricació.</p>	<p>L'acord del CPFF del 15.07.09 estableix que el govern de l'Estat iniciarà els procediments necessaris davant la UE per tal que la Generalitat tingui poder de decisió sobre la fase minorista d'aquest tribut. En concret, s'estipula que:</p> <p>"En el nuevo Sistema de Financiación, y en el marco que permita la normativa comunitaria, por este acuerdo se insta al Gobierno a buscar fórmulas para que las CCAA puedan asumir competencias respecto a la tributación por este impuesto [el IVA] en la fase minorista con destino exclusivo a consumidores finales. (...) es posible trabajar con las instituciones de la Unión europea para que las normas comunitarias sean más flexibles en cuanto a permitir el ejercicio de la capacidad normativa de las CCAA" (p. 55-56).</p>

El que diu l'EAC	Compliment en l'Acord
<p>GRADUALITAT</p> <p>Disposició Final primera</p> <p>1. La Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat ha de concretar, en el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquest Estatut, l'aplicació dels preceptes del títol VI.</p> <p>2. Els preceptes del títol VI es poden aplicar de manera gradual atenent llur viabilitat financera. En tot cas, aquesta aplicació ha d'ésser plenament efectiva en el termini de cinc anys a partir de l'entrada en vigor d'aquest Estatut.</p>	<p>El text del CPFF preveu que l'Estat "concederá los anticipos necesarios para que las CCAA reciban estos recursos adicionales con la gradualidad correspondiente a los porcentajes del 70%, 85% i 100% en los años 2009, 2010 y 2011, respectivamente" (p. 51)</p> <p>Addicionalment, la negociació ha permès que s'afegixin millores fins a l'exercici del 2012.</p>

6. El paper d'ERC en la negociació de l'acord de finançament

6.1. Esquerra planta cara a Espanya. En el tram final de la negociació ens hem quedat sols, ICV s'ha descartat en la negociació un cop més en els moments decisius; CiU ha tornat a demostrat estar més preocupada per tornar a governar que pel país, i enlloc de pressionar al PSOE i a Madrid ha atiat tota la seva força contra Esquerra; finalment, el PSC ha quedat a un costat i Zapatero, De la Vega i Salgado han negociat directament amb Esquerra. Quan el PP activi tot el seu arsenal mediàtic Esquerra serà el blanc de totes les crítiques per haver apujat el llistó fins als nivells actuals.

6.2. Eleccions al 2010 amb unitat i coherència. Esquerra farà front a les eleccions del proper any amb la màxima unitat possible i havent assolit el compromís de reduir 1/3 el dèficit fiscal que el president del partit, Joan Puigcercós, va fer públic dilluns 6 de juliol. Cal que Esquerra demostrï la seva utilitat, aquí i a Madrid.

6.3. Esquerra recupera, així, la seva posició en l'espai de la centralitat política del país, en ser un actor positiu i eficient de les grans qüestions de país.

6.4. Amb l'acord de finançament tancat de forma satisfactòria, Catalunya està més a prop de tancar la "carpeta estatutària" i deixar lliure l'escenari polític a plantejaments que puguin permetre superar les renúncies d'aquest marc legal.

7. En quina posició queda CiU?

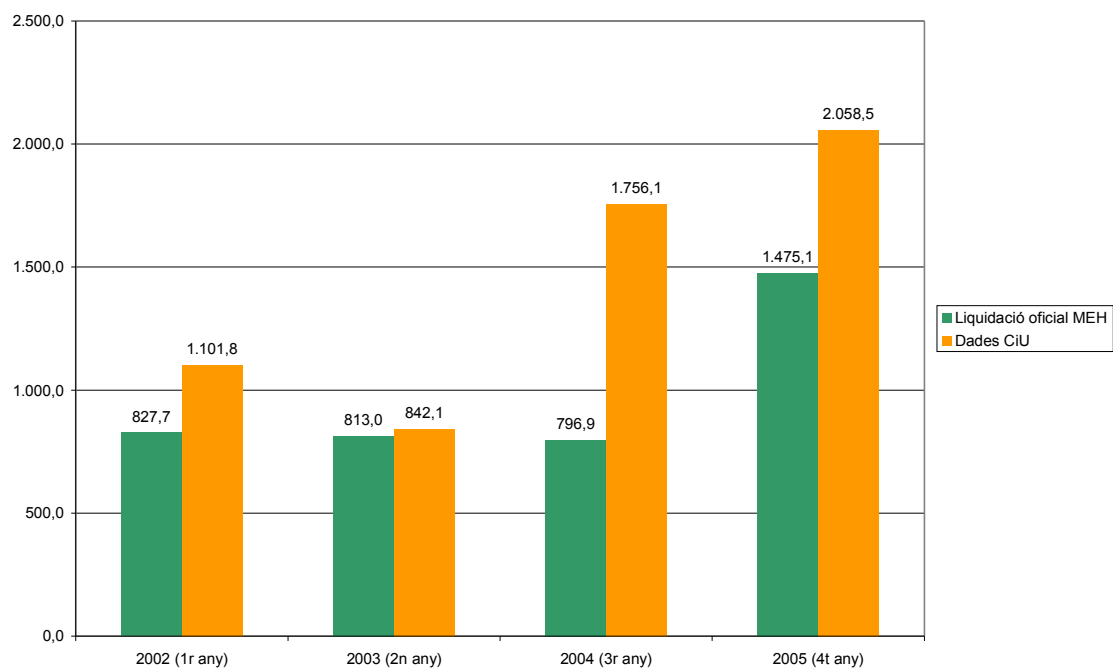
7.1. CiU ja tenia decidit el NO: tothom ha vist que CiU ja tenia decidit el NO abans de conèixer l'acord i ha quedat en fora de joc a Madrid, però també en evidència davant de molt bona part del seu electorat que no entén que ara rebutgin aquest acord quan ells van defensar l'acord de 251 M€ després del pacte amb el PP. Si el tram final de negociació hagués estat en mans de Duran i Mas en lloc de Puigcercós i Ridao, el resultat hauria estat molt inferior.

7.2. L'únic refugi argumental de CiU és el pretès incompliment de l'Estatut. D'acord amb la federació, el 50% dels articles sobre finançament de l'EAC no es compleixen en l'Acord de Finançament. Com es detalla en l'apartat 5 i en l'annex 2, aquest incompliment és una fal·làcia.

7.3. El sistema pactat per CiU amb el PP al 2001 no ha generat, en quatre anys de vigència (2002-2005), rendiments comparables als que s'espera del nou sistema.

- CiU afirma que el darrer sistema que pactà amb l'Estat va generar en el quart any de la seva aplicació (2005) 5.758,5 M€, molt per sobre de les dades estimades per al nou finançament.
- La manipulació de CiU és doble: d'una banda, s'utilitzen dades no homogènies (les liquidacions pressupostàries de la Generalitat en comptes de les liquidacions del sistema de finançament del Ministerio de Economía y Hacienda) i, d'altra banda, es computa el resultat acumulatiu durant els quatre anys, quan les xifres anunciades pel Govern responen a estimacions del guany anual.
- Corregides d'aquesta manipulació (veure gràfic 4), la realitat del model CiU-PP és sensiblement més modesta, amb un guany per al quart exercici de la seva aplicació de 1.475 M€, molt per sota de la meitat del guany previst en l'estimació inferior del nou model (sense competències específiques).

Gràfic 4. Incrementos anuals de finançament en el model 2002-2008 per a Catalunya
Milions d'euros

Annex 1

Resultats financers del desenvolupament de l'Estatut de 2006

Incidència sobre l'evolució del dèficit fiscal de Catalunya (2009-2012)

1. Conclusions i principals resultats

- Com a resultat de l'aplicació del desenvolupament de les previsions financeres contingudes en l'Estatut d'Autonomia de 2006 (EAC), el dèficit fiscal de Catalunya en relació amb l'Estat es pot reduir, l'any 2012, entre un 29,3% i un 38,2%, d'acord amb els diferents criteris de determinació del dèficit fiscal i diverses hipòtesis sobre l'evolució dels ingressos tributaris estatals al llarg del període 2009-2012.
- En qualsevol cas, la reducció serà substancial a partir del primer any de vigència del model (2009), en el que la previsió de reducció del dèficit fiscal es situaria entre el 22,3% i el 26,2%.
- D'acord amb aquestes estimacions, els resultats assolits per la negociació amb l'Estat del sistema financer derivat de l'EAC permetrà reduir el dèficit fiscal de Catalunya des dels nivells actuals del 6,6%-9,0% del PIB català (segons s'apliqui el criteri del flux benefici o el monetari, respectivament) fins el 4,1%-6,4% del PIB (d'acord amb els mateixos criteris, respectivament).
- La millora del saldo fiscal de Catalunya amb l'Estat central es produeix per una doble via: el sensible increment de la inversió estatal respecte la tendència inversora històrica de l'Estat al nostre país, derivada de l'aplicació de la disposició addicional tercera de l'EAC (entre 1.385 i 1.989 milions d'euros al 2012); i d'altra banda, la millora de recursos aportada per la reforma del sistema de finançament (incloent-hi les millores per a les competències específiques), que situarien el guany total net, al 2012, entre 3.667 i 4.028 milions d'euros.

2. Estimació de la reducció del dèficit fiscal de Catalunya (2009-2012)¹

Quadre A.1. Estimació del dèficit fiscal de Catalunya (2009-2012)

Milions d'euros.

	2009	2010	2011	2012
PIB pm en euros corrents	198.408	199.400	204.385	214.604
Dèficit fiscal				
Estimació flux benefici	13.095	13.160	13.489	14.164
Estimació flux monetari	17.857	17.946	18.395	19.314

Quadre A.2. Increment de la inversió estatal a Catalunya (DA 3a de l'EAC)

Milions d'euros.

	2009	2010	2011	2012
Inversió estatal derivada de la DA 3a				
Estimació de juliol de 2008	4.777	5.063	5.367	5.689
Corregida amb evolució del PIB	4.376	4.398	4.508	4.733
Inversió estatal tendencial (1995-2005)				
Estimació flux benefici	3.096	3.111	3.189	3.348
Estimació flux monetari	2.537	2.550	2.613	2.744
Incrementos d'inversió estatal				
Estimació flux benefici	1.280	1.287	1.319	1.385
Estimació flux monetari	1.839	1.848	1.894	1.989

Quadre A.3. Increment del finançament de Catalunya (2009-2012)

Milions d'euros.

	2009	2010	2011	2012
En valors constants 2009	2.151	2.613	3.013	3.667
Amb un increment ITE 3% anual	2.151	2.692	3.196	4.028

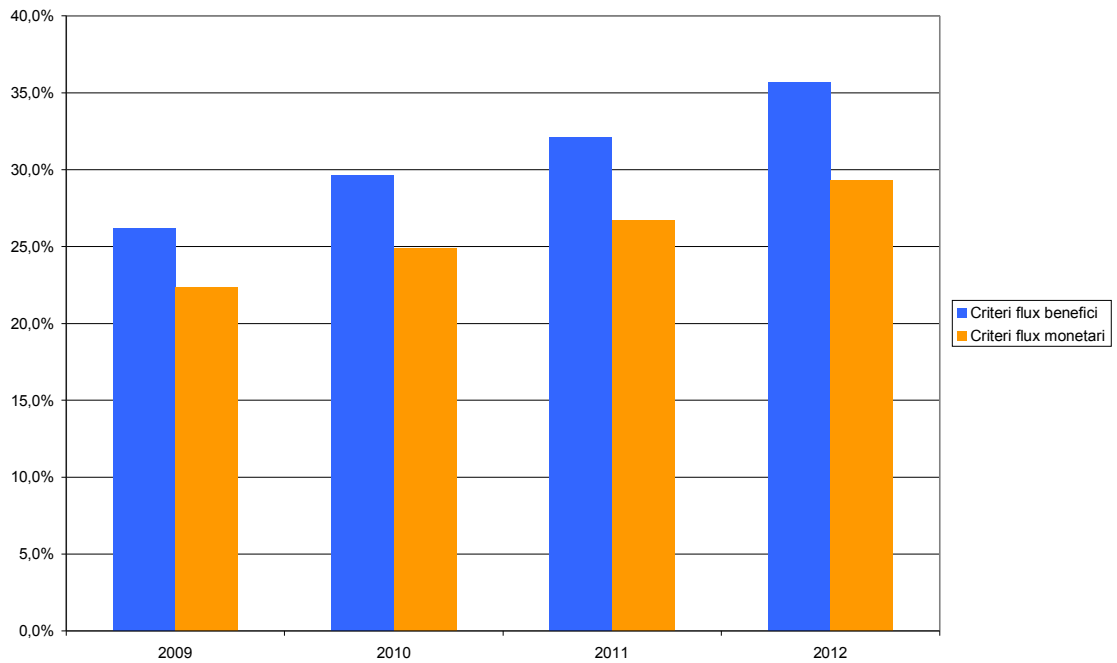
¹ Veure apartat de "Referències metodològiques i fonts".

Quadre A.4. Evolució del dèficit fiscal
Milions d'euros o %.

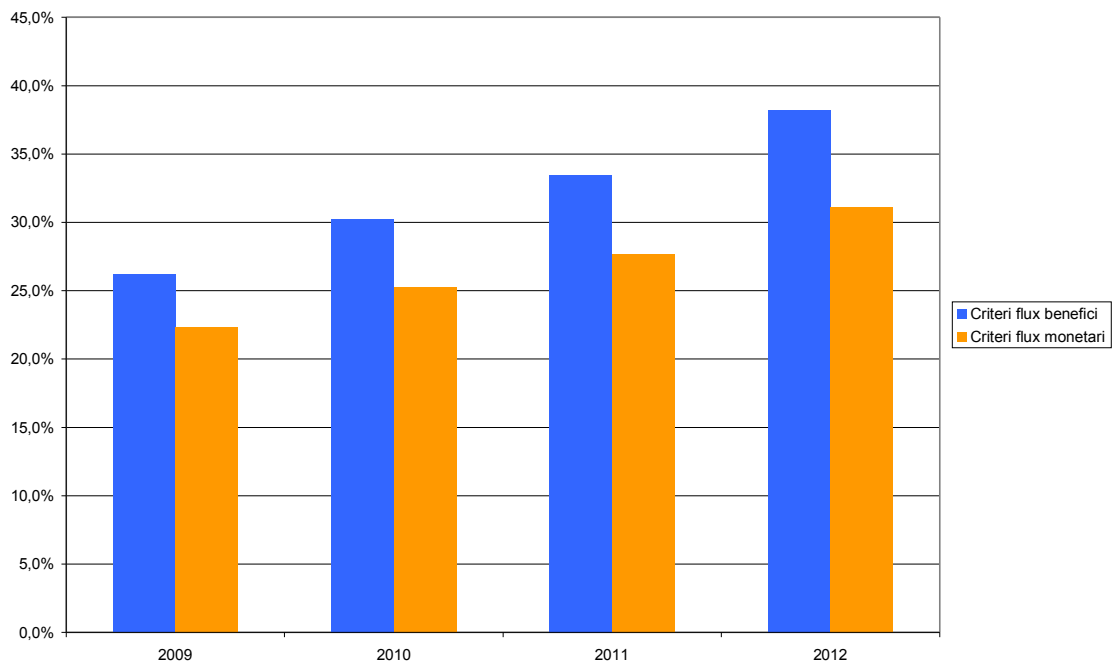
	2009	2010	2011	2012
Estimació flux benefici				
Increment de recursos aportats a Catalunya				
En valors constants	3.431	3.900	4.332	5.052
Increment ITE 3%	3.431	3.979	4.515	5.413
Dèficit fiscal (en M€)				
En valors constants	9.664	9.261	9.158	9.112
Increment ITE 3%	9.664	9.182	8.975	8.751
Reducció del dèficit fiscal (en % del total de dèficit)				
En valors constants	26,2%	29,6%	32,1%	35,7%
Increment ITE 3%	26,2%	30,2%	33,5%	38,2%
Reducció del dèficit fiscal (en % del PIB)				
En valors constants	1,7%	2,0%	2,1%	2,4%
Increment ITE 3%	1,7%	2,0%	2,2%	2,5%
Estimació flux monetari				
Increment de recursos aportats a Catalunya				
En valors constants	3.990	4.461	4.907	5.656
Increment ITE 3%	3.990	4.540	5.090	6.017
Dèficit fiscal (en M€)				
En valors constants	13.867	13.485	13.488	13.659
Increment ITE 3%	13.867	13.406	13.305	13.298
Reducció del dèficit fiscal (en % del total de dèficit)				
En valors constants	22,3%	24,9%	26,7%	29,3%
Increment ITE 3%	22,3%	25,3%	27,7%	31,2%
Reducció del dèficit fiscal (en % del PIB)				
En valors constants	2,0%	2,2%	2,4%	2,6%
Increment ITE 3%	2,0%	2,3%	2,5%	2,8%

3. Una lectura gràfica de la reducció del dèficit fiscal

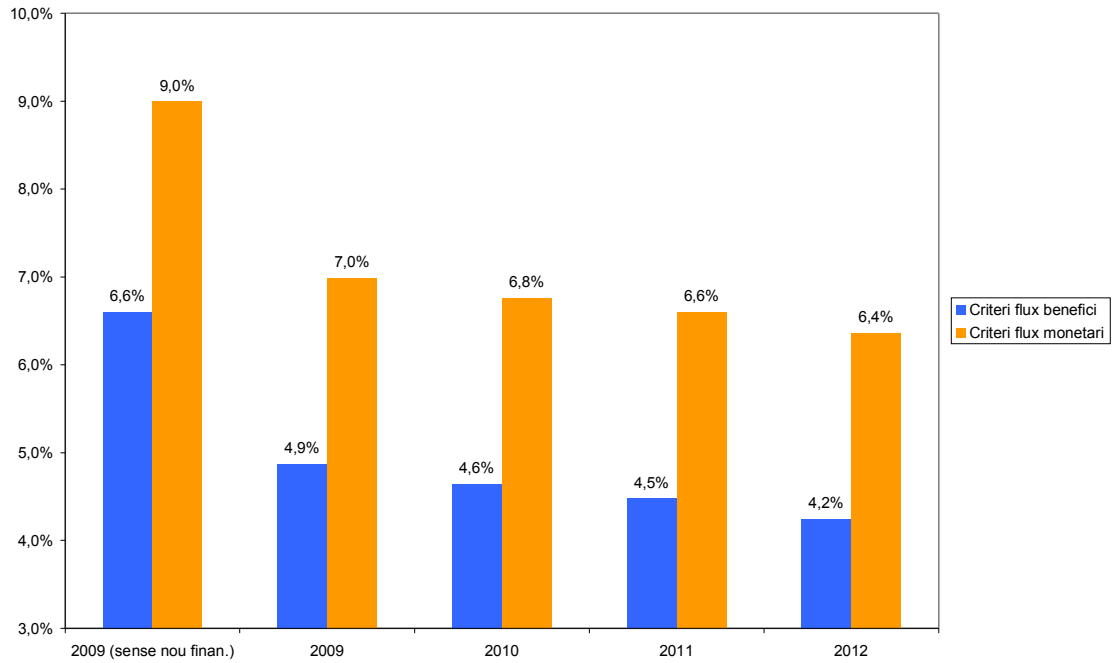
**Gràfic A.1. Reducció del dèficit fiscal de Catalunya (% total dèficit)
Evolució amb ingressos estatals (ITE) constants**

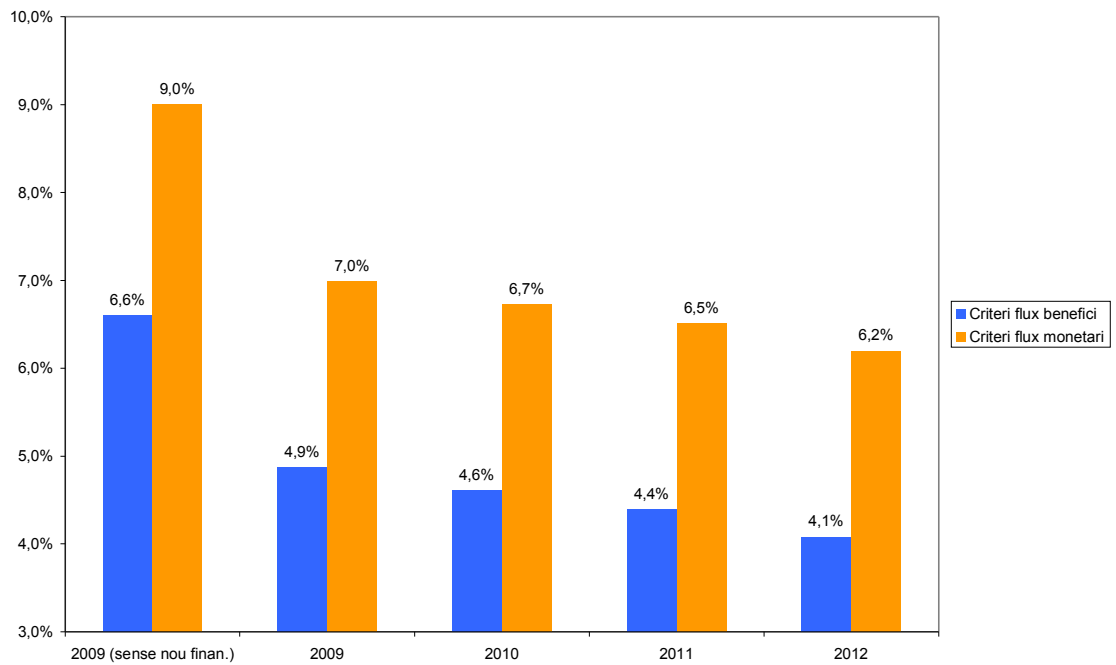
**Gràfic A.2. Reducció del dèficit fiscal de Catalunya (% total dèficit)
Evolució amb increment ITE del 3%**

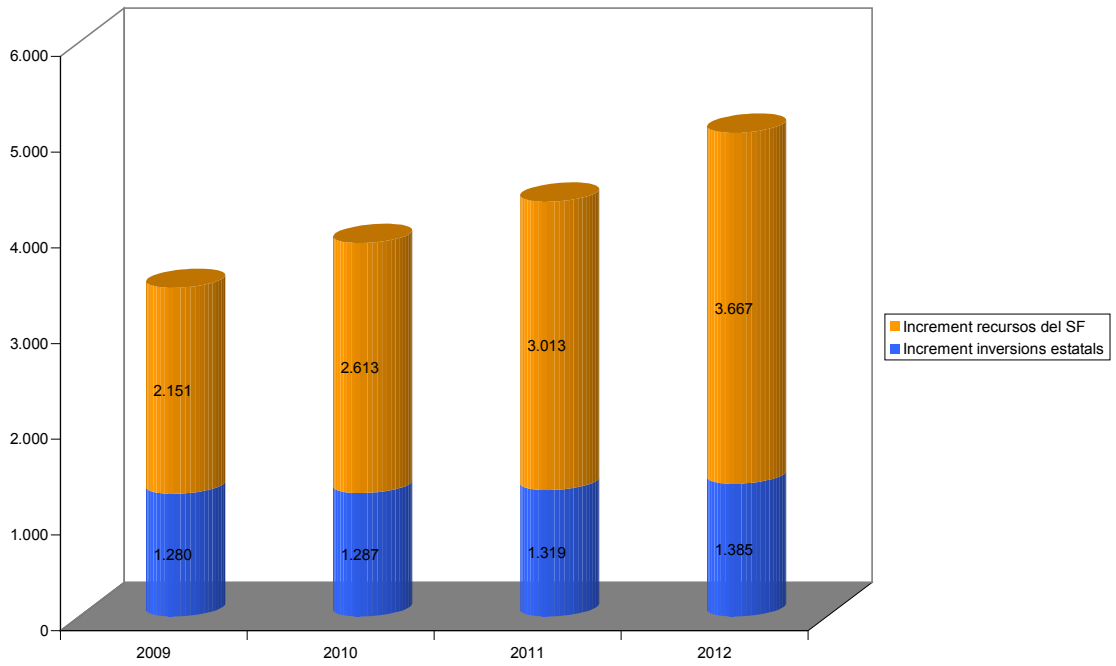
**Gràfic A.3. Evolució del dèficit fiscal de Catalunya (% del PIB)
Evolució amb ingressos estatals (ITE) constants**

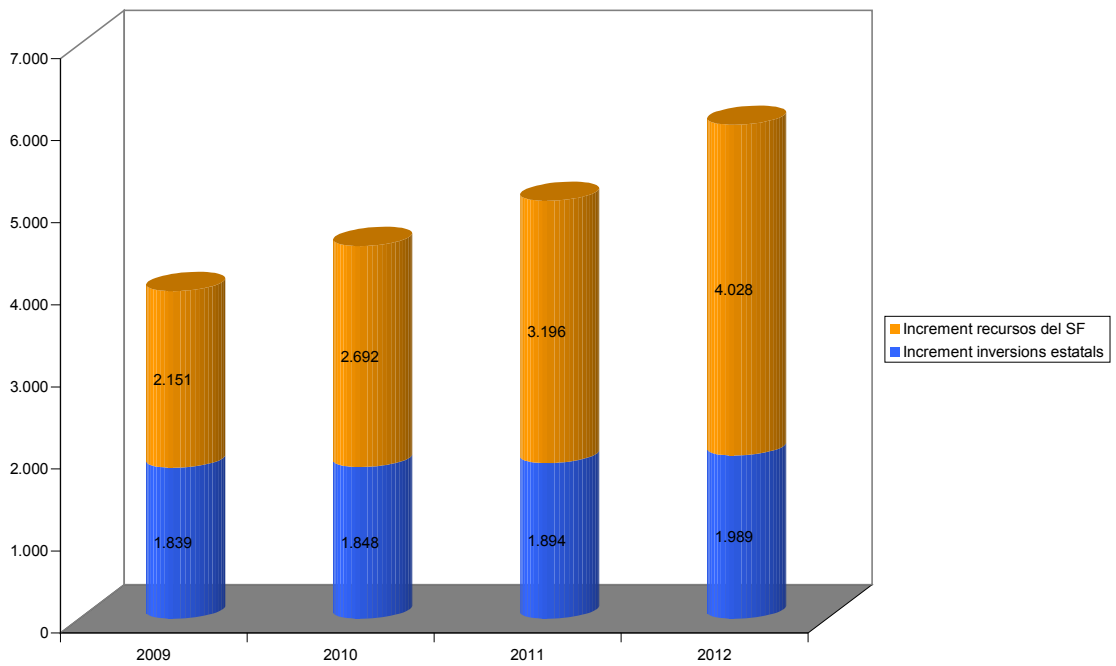
**Gràfic A.4. Evolució del dèficit fiscal de Catalunya (% del PIB)
Evolució amb increment ITE del 3%**

**Gràfic A.5. Composició de la reducció del dèficit fiscal
Criteri del flux benefici amb ITE constants**

**Gràfic A.6. Composició de la reducció del dèficit fiscal
Criteri del flux monetari amb increment ITE del 3 %**

4. Referències metodològiques i fonts

- Les estimacions d'evolució del PIB a preus de mercat en euros corrents de Catalunya han tingut en compte les previsions del Banc d'Espanya (març 2009) per al conjunt de l'Estat.
- La previsió inicial d'inversió estatal a Catalunya (juliol de 2008) correspon a la establerta pel Govern dins del Pla Catalunya 2007-2013 (amb una hipòtesi de creixement del PIB nominal del 6%). Aquesta previsió ha estat corregida amb les estimacions d'evolució del PIB abans esmentades. La participació del PIB català en el del conjunt estatal s'ha considerat del 18,8% al llarg de tot el període.
- Per a l'estimació de la tendència de la inversió estatal mitjana a Catalunya en el període 1995-2005, s'ha utilitzat el treball de Ramon BARBERÁN ORTÍ i Ezequiel URIEL JIMÉNEZ (2008), "La inversión pública estatal en las balanzas fiscales regionales". *Papeles de economía española*, núm. 118, p. 27-48, que estima el percentatge d'inversions estatals dedicades a Catalunya entre el 10,9% (flux monetari) i el 13,3% (flux benefici), pel període esmentat.
- Per a les estimacions del rendiment del nou sistema de finançament (2009-2013), s'han utilitzat les dades facilitades pel Departament d'Economia i Finances.
- Per a l'estimació del dèficit fiscal s'ha utilitzat els treballs del Departament d'Economia i Finances. D'acord amb aquesta font, el dèficit fiscal de Catalunya en relació amb l'Estat es situaria, en valors de mitjana del període 2002-2005, entre el 6,6% del PIB (criteri del flux benefici) i el 9% del PIB (criteri del flux monetari).

Annex 2

La falsedat dels incompliments estatutaris atribuïts per CiU

Incompliments assenyalats per CiU	El que diu l'Estatut	El compliment en l'Acord
<p>Bilateralitat</p> <p>S'ha omès. Segons el text del CPFF: “Después de la aprobación por las Cortes de los textos legales necesarios para la implementación de este acuerdo, los representantes del Estado se reunirán con los de las CC.AA. en las Comisiones Mixtas respectivas. No será precisa la reunión de las Comisiones Mixtas para dar efecto a lo previsto en relación a las necesidades globales de financiación.”</p>	<p>Article 210. 1. La Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat és l'òrgan bilateral de relació entre l'Administració de l'Estat i la Generalitat en l'àmbit del finançament autonòmic. (...)</p> <p>2. Correspon a la Comissió Mixta:</p> <p>a. Acordar l'abast i les condicions de la cessió de tributs.</p> <p>b. Acordar la contribució a la solidaritat i als mecanismes d'anivellament.</p> <p>Article 176.1. La Generalitat no queda vinculada per les decisions adoptades en el marc dels mecanismes multilaterals.</p>	<p>L'Estatut atorga uns febles elements de caràcter bilateral a la relació financera entre el govern de l'Estat i la Generalitat, especialment si es compara amb la configuració donada pel Parlament el setembre de 2005. Essencialment es concentren en l'art. 210, que estableix que la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat és l'òrgan bilateral que ha d'acordar, per exemple, aspectes tan importants com la contribució de Catalunya a la solidaritat amb la resta de comunitats autònomes (art. 206.2b).</p> <p>La bilateralitat es manifesta en la negociació, en el contingut i en l'adopció de l'acord. El model acordat ha estat negociat entre els governs de la Generalitat i de l'Estat, la seva aplicació definitiva s'acordarà en el marc de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals i conté elements fonamentals de bilateralitat. El nou mecanisme d'anivellament permet que Catalunya estableixi la contribució a la solidaritat d'acord amb els criteris que fixa l'Estatut amb independència de la posició relativa de la resta de comunitats autònomes.</p>

		<p>La Comissió Mixta serà també l'organisme encarregat d'acordar el finançament vinculat a les competències específiques, que es consolidarà anualment en el fons de suficiència.</p>
<p>Rendiment complet de la cistella d'impostos</p> <p>En opinió de la federació, la nova cistella representa un increment de 5.630M€.</p> <p>El 75 % de la cistella es posa en un fons comú (Fondo de Garantía de Servicios Públicos) que es reparteix sense tenir en compte el major esforç fiscal que fa Catalunya.</p> <p>Consideren insuficient la compensació per l'impost de patrimoni (460 M€, quan ells estimen 539 M€).</p>	<p>Article 206. 1 El nivell de recursos financers de què disposi la Generalitat per a finançar els seus serveis i les seves competències s'ha de basar en criteris de necessitats de despesa i ha de tenir en compte la seva capacitat fiscal, entre altres criteris. A aquests efectes, els recursos de la Generalitat són, entre altres, els que deriven dels seus ingressos tributaris, <u>ajustats a l'alça o a la baixa en funció de la seva participació en els mecanismes d'anivellament i de solidaritat.</u></p> <p>Art. 206.3. Els recursos financers de què disposi la Generalitat es poden ajustar perquè el sistema estatal de finançament disposi de recursos suficients per a garantir l'anivellament i la solidaritat a les altres comunitats autònomes, a fi que els serveis d'educació, de sanitat i altres serveis socials essencials de l'estat del benestar prestats pels diferents governs autonòmics puguin assolir nivells similars al conjunt de l'Estat, sempre que portin a terme un esforç fiscal també similar.</p>	<p>El nou sistema de finançament recull, des del primer exercici d'aplicació, la cistella d'impostos prevista en les disposicions addicionals setena a desena de l'EAC i que representa un increment notable de la capacitat fiscal del sistema.</p> <p>El mateix EAC (art. 206.1, part subratllada) estableix la possibilitat d'ajustament del producte derivat de la recaptació, per això és absurda la pretensió de CiU que la única interpretació possible és la del rendiment complet de la cistella.</p> <p>L'article 206.3 estableix clarament el concepte d'anivellament referit a determinats serveis públics, així com els objectius generals que han d'orientar aquest fons (que en cap cas té la funció de compensar esforços fiscals superiors a la mitjana).</p> <p>Tanmateix, l'evolució de la dinàmica dels fons d'anivellament i els d'ajustament, permet assegurar que, a partir del 2011, la Generalitat disposarà del rendiment íntegre de la cistella fiscal.</p>

		La compensació de l'impost de patrimoni es fa d'acord amb el criteri de recaptació normativa, que és el que forma part de l'evolució del sistema actual i dels anteriors.
<p>Variable població rectificada</p> <p>En el nou sistema, la població es pondera mitjançant els criteris de superfície, dispersió, escassa densitat, insularitat, majors de 65 anys, joves, etc., però no es recull cap de les variables establertes a l'Estatut i s'ha rebutjat explícitament la immigració com a factor de ponderació.</p>	<p>Article 206.6. S'ha de tenir en compte, com a variable bàsica per a determinar les necessitats de despesa a què fa referència l'apartat 1, la població, rectificada pels costos diferencials i per variables demogràfiques, en particular per un factor de correcció establert en funció del percentatge de població immigrant. Així mateix, s'han de tenir en compte la densitat de població, la dimensió dels nuclis urbans i la població en situació d'exclusió social.</p>	<p>El nou sistema pren com a referència bàsica per al càlcul de les necessitats de finançament en el bloc de garantia de serveis bàsics, la població (amb un pes del 97%).</p> <p>La variable essencial per al repartiment dels recursos addicionals de l'Estat (amb una ponderació del 75%) és l'increment de població des de l'any base de l'anterior model de finançament, increment que està directament vinculat a l'evolució del fenomen migratori.</p> <p>La incorporació dels costos diferencials (un concepte que no té una interpretació oberta) es fa mitjançant la incorporació d'algunes variables demogràfiques esmentades a l'EAC (densitat, dispersió, la població dependent com a indicador del risc d'exclusió, població sanitària, etc.) i altres que ja estaven presents en el sistema anterior (insularitat i superfície).</p>
<p>Necessitats de despesa i capacitat fiscal</p> <p>“en el nuevo modelo se respetarán los</p>	<p>Article 206.1 El nivell de recursos financers de què disposi la Generalitat per a finançar els seus serveis i les seves competències s'ha de basar en criteris de necessitats de</p>	<p>L'Estatut estableix els criteris de càlcul de l'aportació de Catalunya a la solidaritat amb la resta de comunitats autònomes (art. 206). La seva determinació es basa en dos principis:</p>

<p>resultados del modelo actual para que ninguna Comunidad Autónoma pierda con el cambio de modelo, a través de la garantía del statu quo.”</p> <p>El fons que garanteix els serveis essencials de l'Estat del benestar es reparteix per criteris de població, sense tenir en compte la capacitat fiscal de cada CA.</p>	<p>despesa i ha de tenir en compte la seva capacitat fiscal, entre altres criteris. A aquests efectes, els recursos de la Generalitat són, entre altres, els que deriven dels seus ingressos tributaris, ajustats a l'alça o a la baixa en funció de la seva participació en els mecanismes d'anivellament i de solidaritat.</p>	<p>en primer lloc, els recursos de la Generalitat han de tenir relació amb la seva capacitat fiscal (art. 206.1); en segon lloc, la contribució a la solidaritat s'ha de circumscriure al finançament dels serveis bàsics de l'estat del benestar (educació, sanitat i serveis socials). El sistema ha de respondre al principi de transparència (art. 206.4).</p> <p>L'acord estableix un sistema d'anivellament que es correspon plenament amb aquests principis (art. 206.3). El 75% de la cistella d'impostos (avaluada en termes de capacitat fiscal normativa, per tal de preservar el major esforç fiscal que puguem realitzar a Catalunya) es destinarà a la solidaritat amb la resta d'autonomies per tal de garantir la igualtat en la prestació dels serveis bàsics. El 25% restant correspondrà a la Generalitat, que es beneficiarà directament de la contribució fiscal dels catalans. El sistema establert, a més, guanya notablement en transparència, en la mesura que permet visualitzar molt més clarament els fluxos financers de solidaritat entre territoris.</p>
<p>Lleialtat Institucional</p> <p>Compensació per la supressió de l'Impost sobre el Patrimoni, implantació de la Llei de dependència i sanitat, entre d'altres.</p>	<p>Article 209.1. D'acord amb el principi de lleialtat institucional, s'ha de valorar l'impacte financer, positiu o negatiu, que les disposicions generals aprovades per l'Estat tinguin sobre la Generalitat (...).</p>	<p>S'estableix el compromís explícit de l'Estat de garantir que les normes estatals que suposin increment de les despeses o disminució dels ingressos incloguin les valoracions corresponents, amb els efectes que se'n deriven sobre el finançament. A més, es crea</p>

<p>“quinquenalmente se determinará el impacto de las actuaciones legislativas del Estado y de las CCAA, en el seno del Consejo de Política Fiscal y Financiera”</p> <p>“con la incorporación de los recursos adicionales por parte del Estado, se garantiza el cumplimiento de la totalidad de las obligaciones legales existentes hasta la fecha actual”</p>	<p>Article 210.3 La Comissió Mixta ha de proposar les mesures de cooperació necessàries per garantir l'equilibri del sistema de finançament quan pugui ésser alterat per decisions legislatives estatals o de la Unió Europea.</p>	<p>un mecanisme d'avaluació quinquenal, per compensar, si escau, l'impacte financer de la legislació estatal.</p>
<p>Reducció del dèficit fiscal</p> <p>Tot i que no es tracta d'un incompliment estatutari, CiU estima que s'incompleix la resolució del Parlament de Catalunya d'octubre de 2008, que ho demanava.</p> <p>Recorda així mateix, que la xifra reconeguda per la Generalitat (2005) és 16.735 M€ (9,8% del PIB).</p>	<p>CAP REFERÈNCIA</p>	<p>L'acord del CPFF no fa cap referència al concepte de dèficit fiscal, però és obvi que la reducció es troba implícita en el rendiment financer del sistema (veure annex 1 d'aquest document).</p>

Nous mecanismes de solidaritat.
Anivellament. Principi d'ordinalitat

“en el nuevo modelo se respetarán los resultados del modelo actual para que ninguna Comunidad Autónoma pierda con el cambio de modelo, a través de la garantía del statu quo.”

El tripartit afirma que el model permetrà situar Catalunya en el 105%, el mateix que té actualment Andalusia. En tot cas, lluny de complir amb l'ordinalitat. Segons afirma CiU, un document del Ministerio de Economía (sense identificar) estableix que Catalunya hauria de rebre entre el 115 i el 116%.

“El Fondo de Competitividad se calculará con la suma del Fondo de Cooperación y los Fondos de Compensación Interterritorial.”

Article 206.3. (...) per a garantir l'anivellament i la solidaritat, a fi que els serveis d'educació, de sanitat i altres serveis socials essencials de l'estat del benestar prestats pels diferents governs autonòmics puguin assolir nivells similars al conjunt de l'Estat, sempre que portin a terme un esforç fiscal també similar.

Article 206.5. L'Estat ha de garantir que l'aplicació dels mecanismes d'anivellament no alteri en cap cas la posició de Catalunya en l'ordenació de rendes per càpita entre les comunitats autònomes abans de l'anivellament.

Per als detalls sobre l'anivellament, veure el requadre específic més amunt.

El principi d'ordinalitat, en la redacció donada per l'article 206.5 de l'EAC, és un dels de més complicada interpretació, atès que el text no parla d'ordenació per capacitats fiscals i recursos per càpita, sinó que parla directament de “rendes per càpita”.

No obstant això, l'acord del CPFF parla explícitament de la necessitat de corregir les assignacions a les CCAA “con financiación per càpita inferior a la media o a su capacidad fiscal”, funció per a la qual s'estableix el Fondo de Competitividad. En aquest sentit, el paràgraf esmentat per CiU té la funció de garantir que els recursos assignats anualment a aquesta funció no seran inferiors als mecanismes de solidaritat interterritorial, tant dels establerts en el propi sistema de finançament (Fondo de Cooperación) com en la Constitució (Fondo de Compensación Interterritorial).

La solució de l'acord se situa per sobre del 105% de la mitjana en percepció, que és un lloc més adient, d'acord amb la seva capacitat fiscal. És a dir, Catalunya estarà en la posició relativa que li correspon d'acord amb el grau d'anivellament establert, independentment de com quedin situades en termes relatius la resta de comunitats

<p>Consorti Tributari</p> <p>Ha desaparegut tota menció al Consorti Tributari</p>	<p>Article 204. (...) s'ha de constituir, en el termini de dos anys, un consorci, o un ens equivalent, amb participació paritària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de l'Agència Tributària de Catalunya. El Consorti es pot transformar en l'Administració tributària a Catalunya.</p> <p>Article 205. La Generalitat ha d'assumir, per mitjà dels seus propis òrgans economicoadministratius, la revisió per la via administrativa de les reclamacions que els contribuents puguin interposar contra els actes de gestió tributària dictats per l'Agència Tributària de Catalunya.</p>	<p>L'Acord del CPFF reconeix explícitament la col·laboració en matèria d'Administració Tributària i les facultats revisores, en la via administrativa, dels òrgans autonòmics (p. 59-62).</p> <p>No obstant això, el Consorti Tributari és una matèria en la qual caldrà avançar en la Comissió Mixta.</p>
<p>Capacitat Normativa</p> <p>Desapareix el compromís que recollia el document Solbes sobre la creació d'un grup de treball respecte la capacitat normativa en la fase minorista de l'IVA.</p>	<p>Article 203.3 En el marc de les competències de l'Estat i de la Unió Europea, l'exercici de la capacitat normativa a què fa referència l'apartat 2 inclou la participació en la fixació del tipus impositiu, les exempcions, les reduccions i les bonificacions sobre la base imposable i les deduccions sobre la quota.</p> <p>DA 11 L'Estat ha de cedir capacitat normativa sobre l'IVA en fase detallista.</p>	<p>L'acord incrementa la capacitat de decisió de la Generalitat en l'IRPF. Per primera vegada, el Govern català podrà fixar el mínim exempt i modificar lliurement la tarifa.</p> <p>Pel que fa a l'IVA, el govern de l'Estat iniciarà els procediments necessaris davant la UE per tal que la Generalitat tingui poder de decisió sobre la fase minorista d'aquest tribut.</p> <p>L'acord del CPFF del 15.07.09 estableix literalment: "En el nuevo Sistema de Financiación, y en el marco que permita la normativa comunitaria, por este acuerdo se insta al Gobierno a buscar fórmulas para que las CCAA puedan asumir competencias respecto a la tributación</p>

		<p>por este impuesto [el IVA] en la fase minorista con destino exclusivo a consumidores finales. (...) es posible trabajar con las instituciones de la Unión Europea para que las normas comunitarias sean más flexibles en cuanto a permitir el ejercicio de la capacidad normativa de las CCAA.” (p. 55-56)</p>
<p>Presència de criteris de revisió i actualització</p> <p>D’acord amb CiU el principi s’incompleix, perquè l’acord del CPFF de 15.07.09 estableix que:</p> <p>“Se crea, en el seno del Consejo de Política Fiscal y Financiera, un Comité Técnico Permanente de Evaluación, que valorará los distintos aspectos estructurales del Sistema de Financiación, con carácter quinquenal”</p>	<p>Article 208.</p> <p>1. L'Estat i la Generalitat han d'actualitzar quinquennalment el sistema de finançament (...). Aquesta actualització s'ha d'efectuar sens perjudici del seguiment i, eventualment, la posada al dia de les variables bàsiques emprades per a la determinació dels recursos proporcionats pel sistema de finançament.</p> <p>2. L'actualització ha d'ésser aprovada per la Comissió Mixta Estat-Generalitat.</p>	<p>El nou model actualitzarà cada any les seves variables bàsiques, com la població o la capacitat fiscal normativa, i cada cinc anys els paràmetres estructurals.</p> <p>El Comitè Permanent d’Avaluació a què fa referència CiU, és un òrgan de caràcter tècnic i consultiu al qual s’assigna la funció “de informar sobre las posibles modificaciones que puedan someterse a la consideración del CPFF”.</p>